

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

E

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

terdum futurū Atticū pro ἐξελίσσῃ ab ἐξελίσσω seu ἐξελίω
& tunc differentie causa tenui spiritu scribi posset ἐξελίω. nam
[medias quoque syllabas in compositis admittere spiritum di-
scriminis causa, Eustath. docet, ut inter alia videre est in iis que
in Ἀριστοφ. ab H. Steph. dicta sunt.]

Ἐξέλιον, infn. aor. act. Dorice pro ἐξέλιον à them. ἐξέλιον. Idem
verò ἐξέλιον Dorice dicitur pro ἐξέλιον. Verūm ἐξέλιον &
ἐξέλιον dici possent etiam pro ἐξέλιον, ab ἐξέλι, sicut ἐξέλι &
ἐξέλι pro ἐξέλι usurpant supra annotatum fuit.

Ἐξέλιον, pro ἐξέλιον, Ionicè, ab Ionico itidem them. ἐξέλι-
ον pro ἐξέλιον, refertur autem ad ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, tertia persona pluralis aor. 2. med. ἐξέλιον, ab act. them.
ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. pass. à them. ἐξέλιον faciente fut. 2. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. act. verbi ἐξέλιον, habens literarū trans-
positionem, ut aor. 1. ἐξέλιον ex ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. act. verbi ἐξέλιον, aor. 1. pass. 2. facit
ἐξέλιον, ut ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. imperf. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. perf. verbi ἐξέλιον seu ἐξέλιον, vel etiam
verbi ἐξέλιον, mutantis fut. ab ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. act. verbi ἐξέλιον, aor. 1. pass. ἐξέλιον; præt.
ἐξέλιον sine ἐξέλιον, vnde apud Varro, ἐξέλιον, quod
expro. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. act. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. pass. eiusdem verbi tanquam ab ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. pass. verbi ἐξέλιον, faciens fut. 2. ἐξέλιον,
vnde aor. 2. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. act. verbi ἐξέλιον, ab ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, t. consonans t. u. pro ἐξέλιον; aor. 1. pass. verbi
act. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, Ionicè pro ἐξέλιον, tanquā à the. ἐξέλιον apud
Aristoph. Videtur autem ex ἔξω factum primitivè, per me-
thathesin, deinde Ionica epenthesi τ. u., ἔξω, vnde postea
compositū.

Ἐξέλιον, Atticè pro ἐξέλιον, à them. ἐξέλιον seu ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, per syncopen pro ἐξέλιον vel ἐξέλιον, à
them. ἐξέλιον, habente itidem syncopen pro ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. med. verbi ἐξέλιον, ut à ἐξέλιον est ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, per syncopen pro ἐξέλιον aor. 2. act. verbi ἐξέλιον,
faciens fut. 2. ἐξέλιον, ab ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. plusquamperf. pass. verbi ἐξέλιον. Ineptum
enim qui ab ἐξέλιον dicitur.

Ἐξέλιον, aor. 2. act. verbi ἐξέλιον, ut ἐξέλιον ab ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, sine ἐξέλιον, præt. perf. pass. verbi act. ἐξέλιον.
Vnde & aor. 1. pass. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, Doricè pro ἐξέλιον, teste Eustath. etiam, nec non Hely-
chio exponente ἐξέλιον. Idem exp. & ἐξέλιον pro quo scri-
bendum potius esset ἐξέλιον, de quo paulò ante.

Ἐξέλιον, Ionicè pro ἐξέλιον à poetico them. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, vide infra in Ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. perf. pass. verbi act. ἐξέλιον sine ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, fut. 1. act. verbi ἐξέλιον, med. fut. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. perf. act. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. act. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. plusquamperf. act. verbi ἐξέλιον ab ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. verbi ἐξέλιον ab ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. imperf. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, optatiui modi à verbo ἐξέλιον mutantis ab ἐξέλιον, facit
enim aor. 1. fut. vnde optatiui ille ἐξέλιον & coniuuctiui ἐξέλιον
ut vnde usurpatus pro ἐξέλιον particip. ἐξέλιον. Ita Eustath.

Ἐξέλιον, per syncopen pro ἐξέλιον, exopt. pro ἐξέλιον & ἐξέλιον in γ. conuer-
to. a mbo præt. med. verbi ἐξέλιον cum reduplicatione Attica, ut
ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, Atticè pro ἐξέλιον, exopt. ex diphthongo, præt.
plusquamperf. med. eiusdem them. Facit enim ἐξέλιον præt. med.
ἐξέλιον & ἐξέλιον ut ἐξέλιον, & Attica initialis litera presentis re-
petitione ἐξέλιον, ut ἐξέλιον. Vnde particip. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. act. verbi ἐξέλιον ex ἐξέλιον sicut ἐξέλιον facit ἐξέλιον ex ἐξέλιον. Me-
morit autem huius ἐξέλιον Helychius exponens ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, Doricè pro ἐξέλιον particip. aor. 2. ab ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. med. verbi poetici ἐξέλιον seu ἐξέλιον, ut enim ἐξέλιον
facit primitivè, sic ἐξέλιον & Atticè reduplicata initia-
li præt. sicut ἐξέλιον & ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. verbi ἐξέλιον, ab ἐξέλιον augmento carens pro ἐξέλιον. Vnde opt.
ἐξέλιον apud Homacium. Πῶς γὰρ ἐξέλιον ἐξέλιον; Atque aded hæc
regularia sunt, ut & ἐξέλιον. Necnon ἐξέλιον ab ἐξέλιον regulariter est
quasi ἐξέλιον, ut Eustath. annotat. (ἐξέλιον.)

Ἐξέλιον, præt. med. verbi ἐξέλιον, eandē habens formationem quā
ἐξέλιον particip. gen. ex masculino ἐξέλιον. Ambo aor. 1. 2. verbi
ἐξέλιον, ut ἐξέλιον paulò ante annotavi.

Ἐξέλιον, aor. 2. pass. verbi ἐξέλιον seu ἐξέλιον facientis fut. act.
ἐξέλιον, ex quo aor. 2. act. ἐξέλιον, & inde pass. ἐξέλιον, ut ἐξέλιον
ἐξέλιον à ἐξέλιον. (hinc ex ἐξέλιον.)

Ἐξέλιον, aor. 2. act. verbi ἐξέλιον ex inos. them. ἐξέλιον; secundū a-
ἐξέλιον, aor. 1. pass. verbi act. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, per syncopen pro ἐξέλιον, Eolicè mutatio o-
tiam spiritu aspero in tenuem, à them. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, eodem modo pro ἐξέλιον, abiecto simul augmento.

Ἐξέλιον, præt. plusquamperf. pass. verbi ἐξέλιον, au-
gmento carens.

Ἐξέλιον, fut. 1. pass. verbi act. ἐξέλιον, ut ἐξέλιον est à
ἐξέλιον. Ex quo ἐξέλιον est & particip. aor. 1. 2. act. ἐξέλιον, ut
ἐξέλιον à ἐξέλιον. (sic ἐξέλιον.)

Ἐξέλιον, aduerbium theticū ex verbo ἐξέλιον, ex quo & par-
Ἐξέλιον, aor. 2. verbi ἐξέλιον, vnde pass. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. pass. à verbo ἐξέλιον, ut ἐξέλιον à ἐξέλιον. Et ἐξέλιον
est aor. 1. 2. act. subiunctui modi, à them. ἐξέλιον, ex quo & par-
ticip. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. plusquamperf. medium verbi ἐξέλιον, facit enim
ἐξέλιον præt. med. ἐξέλιον & Atticè reduplicatis duabus initialibus li-
teris presentis, ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. 2. act. verbi ἐξέλιον, pro quo & ἐξέλιον dicitur
transpositis literis. Sic ἐξέλιον aor. 1. 2. act. facit ἐξέλιον simul & ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, per syncopen quidam usurpatum tradunt pro ἐξέλιον
à them. ἐξέλιον, significante ἐξέλιον. Alij presentis carens
aiunt, presentis enim mutantiū est ἐξέλιον, ex quo im-
perf. ἐξέλιον fut. ἐξέλιον, aor. 1. med. ἐξέλιον, præt. pass.
ἐξέλιον, omnia autem hæc esse poetica. Ἐξέλιον autem, est
aor. 1. infn. modi, ex verbo ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. pass. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, Ionicè pro ἐξέλιον, secunda persona presentis subitū:
à them. ἐξέλιον. Ex quo & infn. aor. 1. med. ἐξέλιον. Alij
ἐξέλιον, sine ἐξέλιον Dorica sunt pro ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, secunda pers. aor. 1. med. indic. modi à ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. pass. indic. modi, à them. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. 2. act. indic. verbi act. ἐξέλιον, ex ἐξέλιον,
vnde & med. vocis particip. ἐξέλιον. Eiusdem ἐξέλιον
tertia plus. est ἐξέλιον; præt. perf. act. ἐξέλιον & aor. 1. 2.
coniunct. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 1. med. verbi ἐξέλιον seu ἐξέλιον; actius autem
aor. 1. est ἐξέλιον, aor. 2. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, per syncopen poeticam pro ἐξέλιον ex poetico ita-
dem & syncopen pass. them. ἐξέλιον pro ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, aor. 2. vel præt. imperf. act. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, pro ἐξέλιον dici ἐξέλιον τὴν γλῶσσαν, apud
ἐξέλιον, aor. 1. act. verbi ἐξέλιον. [Ita Eustath.]

Ἐξέλιον, & ἐξέλιον, aor. 2. med. à verbo ἐξέλιον, à quo est &
aor. 1. 2. act. ἐξέλιον, irregularis pro ἐξέλιον, ut ἐξέλιον pro
ἐξέλιον itidem usurpatis scimus contra regulam.

Ἐξέλιον, secunda pers. aor. 1. med. indic. à them. ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, Ionicè pro ἐξέλιον, præt. imperf. act. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, ἐξέλιον, ἐξέλιον, aor. 1. pass. verbi ἐξέλιον; at ἐξέλιον
ἐξέλιον augmento carens pro ἐξέλιον à poetis usurpatum est.

Ἐξέλιον, aor. 1. med. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. med. secundum quosdam ex ἐξέλιον, dicunt
enim ἐξέλιον facere præt. med. ἐξέλιον, vnde fieri ἐξέλιον,
epenthesi τ. u. & ἐξέλιον, reduplicatione Attica. Secundum
alios est præt. med. verbi ἐξέλιον, dicentes primitivè pro ἐξέλιον
dici ἐξέλιον, per methathesin, vnde ἐξέλιον facere præt. med. ἐξέλιον,
ex quo fieri ἐξέλιον. Atticè reduplicatis duabus initialibus li-
teris presentis, & ἐξέλιον per compositionem.

Ἐξέλιον, imperf. act. verbi ἐξέλιον, ut ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, per syncopen Eolicam pro ἐξέλιον, Ionicè redup-
licatis etiam primis duabus literis aor. 2. act. verbi ἐξέλιον. Ita
quidam. Sed aliorum probabilior videtur sententia, qui dicunt
esse præt. plusquamperf. med. pro ἐξέλιον seu ἐξέλιον,
nam ἐξέλιον præt. perf. med. facere poicit & ἐξέλιον,
ut ἐξέλιον, & ἐξέλιον, abiecto à ex diphthongo. Pas-
sivè certe accipitur pro ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, Syraculana lingua pro ἐξέλιον, ut ἐξέλιον pro
ἐξέλιον, & ἐξέλιον pro ἐξέλιον formato presentis ἐξέλιον
ex præt. ἐξέλιον, ut ἐξέλιον ex ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. imperf. act. verbi ἐξέλιον, ut ἐξέλιον, secun-
dum alios vero per apocopen dictum est pro ἐξέλιον, aor.
1. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. plusquamperf. med. verbi ἐξέλιον seu ἐξέλιον
facit enim id præt. perf. ἐξέλιον, ut ἐξέλιον, & ἐξέλιον. Facit vo-
tò ex ἐξέλιον sine diphthongo, ut ἐξέλιον, quemadmodum in
ἐξέλιον admonui paulò ante.

Ἐξέλιον, Atticè vel Ionicè pro ἐξέλιον, ut ἐξέλιον pro ἐξέλιον
præt. perf. pro ἐξέλιον, præt. plusquamperf. med. verbi ἐξέλιον tan-
quam ex ἐξέλιον. Apud Suid.

Ἐξέλιον, aor. 1. act. verbi ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. plusquamperf. act. verbi ἐξέλιον, ex ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. plusquamperf. pass. verbi ἐξέλιον, ex ἐξέλιον
seu ἐξέλιον.

Ἐξέλιον, præt. perfect. pass. verbi ἐξέλιον, habens dua-
rum initialium presentis literarum reduplicationem Atticam.
Idem pro ἐξέλιον, quod Varro, affert pro ἐξέλιον, ut
videtur scribendum potius ἐξέλιον, ut sit inhan. eius-
dem præt. teriti.

Eπιρροή, aor. 1. pass. verbi επιρροήνυμι seu επιρροήναι.
Eπιρροή, aor. 1. pass. verbi επιρροήτω, facientis fut. aor. 2. επιρροήσθαι tanquam ab επιρροήσθαι.
Eπιρροήσθαι & επιρροήσθαι, prae. imperf. pass. & aor. 1. med. verbi επιρροήναι, significantis επιρροήναι, ut Elym. annotat.
Eπιρροή, aor. 1. aor. 2. aor. 1. indic. verbi inusitata επιρροήναι, unde & inf. επιρροήναι & particip. επιρροήναι: necnon med. vocis partici. επιρροήναι. Varii.
Eπιρροήναι, poetica geminatione τῶν ε metri causa pro επιρροήναι, fut. 1. med. verbi επιρροήναι derivati ab επιρρ.
Eπιρροήναι, prae. perf. pass. verbi επιρροήναι seu επιρροήναι, habet επιρροήναι τῶν ε pro επιρροήναι, secundum quoddam. Verumtamen ut dicitur ἐπιρροήναι & ἐπιρροήναι, metri causa duplicato pro επιρροήναι, & ἐπιρροήναι, ita ἐπιρροήναι dici potest esse pro επιρροήναι hoc autem Ionice pro επιρροήναι, ut ἐπιρροήναι pro κικτοήναι, ἐπιρροήναι pro ἐπιρροήναι.
Eπιρροήναι, prae. perf. pass. verbi aor. 1. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. verbi aor. 1. επιρροήναι seu επιρροήναι, tunc cum sunt qui ex επιρροήναι derivant.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. verbi επιρροήναι. (prae. perf. pass.)
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. verbi επιρροήναι, facientis fut. 2. aor. 2. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. verbi επιρροήναι ex επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionica diphthongi resolutione pro επιρροήναι: imper. prae. verbi επιρροήναι.
Eπιρροήναι, per syncope pro επιρροήναι hoc autem, Syracusanæ linguae propria reduplicatio pro επιρροήναι: aor. 2. verbi επιρροήναι derivat ex επιρροήναι, significante επιρροήναι. Ita Etymolog. qui etiam addit imperite quosdam dicere esse praeterit. imperf. verbi επιρροήναι, id enim επιρροήναι non esse praeteritis indi. sed aor. 2. conuocant.
Eπιρροήναι, Syracusanæ reduplicatio pro επιρροήναι factio επιρροήναι ex prae. med. επιρροήναι, quod est ex επιρροήναι faciente fut. 2. aor. 2. επιρροήναι. Sic επιρροήναι pro επιρροήναι aor. 1. aor. 2. aor. 1. eiu. dem ibenanti. Ambo apud Hesych.
Eπιρροήναι, idem Syracusanæ more pro επιρροήναι, περροήναι ex prae. perf. pass. επιρροήναι, ut κικτοήναι ex κικτοήναι. Legunt autem apud Hesiod.
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. verbi aor. 1. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 2. aor. 1. aor. 2. verbi επιρροήναι seu επιρροήναι.
Eπιρροήναι & επιρροήναι, prae. imperf. verbi επιρροήναι significantis επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι, est ab επιρροήναι.
Eπιρροήναι, partic. prae. perf. aor. 1. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι, ut επιρροήναι & επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι.
Eπιρροήναι, prae. imperf. aor. 1. verbi επιρροήναι. Unde & aor. 1. επιρροήναι, & pass. επιρροήναι. Item prae. aor. 1. επιρροήναι, unde & inf. επιρροήναι sed rationis usus apud Homer. verbi & επιρροήναι legitur pro επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. verbi aor. 1. επιρροήναι seu επιρροήναι: ex quo & aor. 1. pass. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, poetice metri causa geminato ε pro επιρροήναι, aor. 1. med. verbi επιρροήναι ex inf. them. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι, unde media voce επιρροήναι: ac pass. επιρροήναι ex prae. pass. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, prae. imperf. verbi επιρροήναι, significantis apud poetas, επιρροήναι. At επιρροήναι, cum i subscritto, est imperf. aor. 1. pass. verbi επιρροήναι significantis, attollor.
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. eiu. dem verbi επιρροήναι, ex prae. perf. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. Aeolicus verbi επιρροήναι, ut επιρροήναι.
Eπιρροήναι, per syncope pro επιρροήναι, teste Var. Ambo, prae. imperf. verbi επιρροήναι significantis επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionice pro επιρροήναι, & επιρροήναι, ab Ionico the. επιρροήναι pro επιρροήναι. Idemque επιρροήναι, pro επιρροήναι. Apud Suid. & Varin.
Eπιρροήναι, aor. 2. med. verbi επιρροήναι, ex επιρροήναι.
Eπιρροήναι, imperf. prae. ex them. επιρροήναι. Ionica diphthongi resolutione pro επιρροήναι. Thema autem illud επιρροήναι cōtina regulam ē futuro in praesens est translatum, sicut επιρροήναι ex prae. med. επιρροήναι, ut επιρροήναι, ex κικτοήναι, & similia.
Eπιρροήναι & επιρροήναι, aor. 2. subinod. verbi επιρροήναι.
Eπιρροήναι, partic. prae. perf. ex them. επιρροήναι seu επιρροήναι: pro quo in prosa dicerentur positus επιρροήναι & επιρροήναι.
Eπιρροήναι, fut. 1. med. verbi επιρροήναι ex επιρροήναι. Interdum vetō est fut. 1. med. verbi επιρροήναι.
Eπιρροήναι, poetice metri causa geminato ε, pro επιρροήναι seu επιρροήναι, aor. 1. med. verbi επιρροήναι facientis fut. 1. aor. 1. επιρροήναι, ex επιρροήναι. Unde prae. επιρροήναι. At επιρροήναι & επιρροήναι, sunt idem aor. 1. ab eodem themate, sed actioe vocis.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι, ut επιρροήναι facit επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionice vel poetice pro επιρροήναι, a them. επιρροήναι vltimato pro επιρροήναι.
Eπιρροήναι, per syncope pro επιρροήναι, ut επιρροήναι pro επιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. modi, a them. επιρροήναι, ut επιρροήναι in fine huius est eiu. dem temporis: & επιρροήναι, partic. επιρροήναι, autem imper.

Eπιρροή, imper. praesens verbi επιρροήναι significantis επιρροήναι, ut επιρροήναι quoque facit επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 2. med. subinod. modi, ex actioe them. επιρροήναι, facit enim aor. 2. indic. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, fut. 1. vel 2. verbi aor. 1. επιρροήναι, unde & inf. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. verbi aor. 1. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. subinod. ab επιρροήναι, facientis aor. 1. aor. 2. indic. modi επιρροήναι, ut επιρροήναι. Imper. autem eiu. dem temporis est επιρροήναι, pro quo dicitur & επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionice pro επιρροήναι, huius ex επιρροήναι aut επιρροήναι.
Eπιρροήναι, fut. 1. med. verbi επιρροήναι, ex επιρροήναι.
Eπιρροήναι, poetice metri causa geminato ε pro επιρροήναι, ex them. επιρροήναι, ut Eustath. tradit.
Eπιρροήναι, Ionice pro επιρροήναι a them. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, secunde persona prae. imperf. a them. επιρροήναι: per contractionem ex επιρροήναι, id autem Ionice more ex επιρροήναι factum est exemplio ε, ut επιρροήναι ex επιρροήναι, id est ε επιρροήναι.
Eπιρροήναι, partic. prae. perf. pass. ex them. επιρροήναι, unde & aor. 1. pass. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι, ex them. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionica epenthese ε, pro επιρροήναι ex the. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. med. inf. modi, ex επιρροήναι aut επιρροήναι, ut επιρροήναι, ex επιρροήναι vel επιρροήναι, ex επιρροήναι seu επιρροήναι, ēitque aor. 2. med. indic. επιρροήναι, unde apud Soph. επιρροήναι ε επιρροήναι, ut επιρροήναι idem a επιρροήναι. Nisi malis esse per syncope pro επιρροήναι, Elym.
Eπιρροήναι, Ionice pro επιρροήναι, a them. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Attice pro επιρροήναι, secunda per. imperf. indic. ab επιρροήναι, primum enim ex illo επιρροήναι huius tradunt επιρροήναι, Ionice exemplio ε, unde postea επιρροήναι esse per contractionem.
Eπιρροήναι, idem secunda persona fut. 1. med. ab eodem επιρροήναι, tanquam ex επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionice pro επιρροήναι seu επιρροήναι, ex them. επιρροήναι, varii, ex Apollonio.
Eπιρροήναι, interdum est persona secunda praeter. imperf. pass. ab επιρροήναι, interdum imperatiuus praesens eiu. dem verbi. Dicitur autem per contractionem pro επιρροήναι, quod Ionice more factum est ex επιρροήναι, ut επιρροήναι & επιρροήναι, ex επιρροήναι & επιρροήναι pro επιρροήναι, dicitur.
Eπιρροήναι, Ionica diphthongi resolutione pro επιρροήναι imper. aor. 2. med. a them. aor. 2. επιρροήναι, mutante fut. 2. ab επιρροήναι. Inde est & partic. aor. 1. med. επιρροήναι, necnon particip. aor. 1. aor. 2. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. inf. modi, a them. επιρροήναι, ut επιρροήναι est ab επιρροήναι. Unde & partic. επιρροήναι. Iste imper. quoque επιρροήναι & subinod. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionica diphthongi dissolutione pro επιρροήναι, imper. praesens pass. ex eodem επιρροήναι.
Eπιρροήναι, prae. perf. pass. indic. verbi aor. 1. επιρροήναι, facit enim id prae. perf. aor. 1. επιρροήναι, tanquam ex επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionice pro επιρροήναι, ut επιρροήναι pro επιρροήναι, tertia per. plur. praeter. perf. pass. επιρροήναι, ex actioe themate επιρροήναι, facta ex tertia singulari, inflecto a ante ται finale, & tenui in aspiratam conuersa.
Eπιρροήναι, aor. 2. pass. verbi επιρροήναι facientis fut. 2. aor. 2. επιρροήναι, ab επιρροήναι, aor. 2. aor. 1. eiu. dem them. Dicitur & επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. ab inf. themate επιρροήναι, unde & fut. 1. med. επιρροήναι. Secundum alios vetō per epenthese ε pro επιρροήναι, ex επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. ind. modi ex act. them. επιρροήναι seu επιρροήναι, unde & aor. 1. pass. επιρροήναι, faciente praeterito perf. pass. tertiam per. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, επιρροήναι, & επιρροήναι, per syncope dicta sunt pro επιρροήναι, επιρροήναι, ex poetico verbo επιρροήναι, priora vetō duo Ionicam etiam terminationem habent pro επιρροήναι, seu επιρροήναι, ut επιρροήναι, & επιρροήναι pro επιρροήναι nouimus. Sic & επιρροήναι per syncope vltimato pro επιρροήναι, ex aor. επιρροήναι. At επιρροήναι est tertia per. singul. praeteriti imperf. verbi επιρροήναι, per contractionem επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 2. aor. 1. aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι facientis fut. 2. aor. 2. επιρροήναι, unde & επιρροήναι. Dicitur vetō & επιρροήναι & επιρροήναι, ex fut. 2. επιρροήναι. Inter quoque discrimen statuant, dicentes επιρροήναι ad corpus referri, επιρροήναι ad animam.
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. verbi aor. 1. επιρροήναι mutantis futurum suum ab inusitato them. επιρροήναι.
Eπιρροήναι, Ionice pro επιρροήναι, huius ε επιρροήναι, & επιρροήναι, pro επιρροήναι & επιρροήναι, praeterit. plusquamperf. pass. verbi aor. 1. επιρροήναι, ex inf. them. επιρροήναι. Nonnulli tamen praeter. imperf. pass. esse malunt ex them. επιρροήναι, facit enim id imperf. pass. επιρροήναι, επιρροήναι, επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. pass. verbi aor. 1. επιρροήναι facientis prae. pass. επιρροήναι, ut επιρροήναι, ut επιρροήναι, ut επιρροήναι.
Eπιρροήναι, aor. 1. aor. 2. aor. 1. verbi επιρροήναι, huius επιρροήναι a επιρροήναι est, aor. 1. aor. 2. aor. 1. in futuro.

Eπιρροήναι

eius est. Poetae autem *εφαίνθη* dicunt pleonastico $\bar{\epsilon}$ a, necnon *φαίνθη*, sine augmento, pro eodem.

ϵ *φαίνω*, 2or. 1. med. verbi *φαίνω*, facientis fut. 1. a. c. *φαίνομαι*. Factum est autem *φαίνω* hoc ex *φαινω*, transpositis litteris, meminitque eius Hesych. affertens *φαινω*, quod exp. *φαινω* est quoniam id potius sit aor. 1. a. c. them. *φαινω*.

ϵ *φαινω*, Ionice seu poetice pro *εφαίνω*: aor. 1. a. c. verbi *εφαίνω*, facientis fut. 1. a. c. inus. them. *εφαινω*: habens a circumflexum Ionico more dissolutum in *ε*, ut *εφαινω*, *εφαινω*, & similia dicuntur pro *εφαίνω*, *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, partic. aor. 1. pal. ex eodem them. Facit enim *φαίνω*, perf. *φαίνω*, *εφαινω* ex cuius tertia perf. sit *εφαινω* hoc exempto *ε* ex diphthongo, correptaque pen. ut ex *ταδω* sit *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. eiusdem verbi, ut *εφαινω* ex *ταδω* est.

ϵ *φαινω*, partic. plusquamperf. pal. vel ex eodem them. vel ex *εφαινω* seu *εφαινω*, habens enim hanc commune perfect. *εφαινω*, quod eadem cum *εφαινω* formationem est sortitum.

ϵ *φαινω*, imper. part. perf. pal. ab eodem.

ϵ *φαινω*, poetice pro *εφαινω*, resolutio primam circumflexo in *ε*, deinde metri causa ascito *ε* ad aor. 1. a. c. subiuact. modi, ab eodem verbo.

ϵ *φαινω*, Dorice pro *εφαινω*, aor. 1. a. c. in fin. modi, ex eod. them.

ϵ *φαινω*, Ionice pro *εφαινω*, abiecto augmento, & inserto *ε* a. part. imperf. vel aor. 1. a. c. a verbo *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, quod Hesych. affert pro *εφαινω*, videtur esse aor. 1. a. c. inus verbi *εφαινω* facientis Aolico more fut. 1. a. c. *εφαινω*, & significantis eo in loco, quem exponit, in vtero fero.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. imper. modi a them. *εφαινω*, ut *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, poetice metri causa geminato pro *εφαινω*: aor. 1. med. imper. modi, ex them. *εφαινω* aut *εφαινω*, facientis fut. 1. a. c. *εφαινω*. Vnde med. aor. 1. in fin. modi *εφαινω*, pro *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, poetico pleonastico $\bar{\epsilon}$ a pro *εφαινω*, partic. imperf. verbi *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, partic. perf. a. c. verbi *εφαινω*, ex fut. *εφαινω*, quod mutatur a them. inus. *εφαινω*. Vel etiam aor. 1. a. c. irregularis, ut *εφαινω*, *εφαινω*, pro *εφαινω*, *εφαινω*, *εφαινω* Medix certe vocis aor. 1. a. c. *εφαινω* apud Hes. legitur. At *εφαινω* patens est tertia perf. ex them. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. med. verbi *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, partic. imperf. vel aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, ut *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*. Vnde med. voce *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, iunuatini ab inus. *εφαινω*, faciente fut. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, paragege Aolica pro *εφαινω*, ut *εφαινω* pro *εφαινω*, secunda persona aor. 1. a. c. *εφαινω*, ab eodem them.

ϵ *φαινω*, partic. aor. 1. pal. ex them. *εφαινω*, faciente part. pal. *εφαινω*, aor. 1. pal. *εφαινω*, vnde & particip. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, fut. 1. med. verbi *εφαινω*, vel etiam verbi pal. *εφαινω*. Habet verid. *εφαινω* hoc fut. medium, ut & a. c. inus *εφαινω* ex inus. them. *εφαινω* *εφαινω* aotem inus. ex scripto.

ϵ *φαινω*, partic. perf. a. c. verbi *εφαινω*, eicclo.

ϵ *φαινω*, aor. 1. pal. verbi *εφαινω*, facientis fut. 1. a. c. *εφαινω*, aor. 1. a. c. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, partic. perfect. a. c. verbi eiusdem mutativum a Dorico *εφαινω*, ut *εφαινω*, tradit. vnde part. perf. pal. *εφαινω*, cum suo inus. *εφαινω*, & partic. *εφαινω*, necnon aor. 1. indic. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω* ex them. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. eiusdem verbi, ex them. *εφαινω* ut *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, Ionice pro *εφαινω*, tertia perf. plur. part. plusquamperf. ex themate *εφαινω* seu *εφαινω*, facta ex tertia singulari, inserto *ε* ante *ω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. pal. verbi *εφαινω* facientis part. pal. *εφαινω*. Legitur apud Hesych.

ϵ *φαινω*, partic. plusquamperf. pal. eiusdem them. ut iam dixi, *εφαινω* nimitum.

ϵ *φαινω*, partic. perf. med. verbi *εφαινω*, ut ex *απειρω* est *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, tertia perf. plur. verbi *εφαινω* part. indic. modi, ut *εφαινω* quoque facit *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, partic. part. perf. pal. ab *εφαινω*, faciente fut. 1. med. *εφαινω*, & part. pal. *εφαινω*, ex inus. them. *εφαινω*, vnde fut. 1. etiam habet, & aor. 1.

ϵ *φαινω*, tertia perf. plur. part. imperf. a. c. inus. them. *εφαινω*, pro quo *εφαινω* in via est. Interdum est & secunda persona imperativi part. ab eodem them.

ϵ *φαινω*, a *εφαινω* Dorice pro *εφαινω*, part. inus. ab eodem *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, inus. part. verbi *εφαινω*, ut dixi: veluti *εφαινω* est ex *εφαινω*, tertia perf. plur. part. indic. ab eod. At *εφαινω*, est part. quidem itidem, sed subiuactivi modi, habens Ionicam paragegen *εφαινω*, ut *εφαινω*, & similia, pro *εφαινω*, *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. med. verbi *εφαινω*, facientis fut. 1. med. *εφαινω*, aor. 1. a. c. *εφαινω* cuius hoc *εφαινω* est tertia persona plural.

ϵ *φαινω*, aor. 1. med. verbi *εφαινω*, vnde & imper. *εφαινω* Eust. tradit. Ambobus videtur Homer. illo pro *εφαινω*, 11. 1. hoc autem pro *εφαινω*, 11. 1. in ambobus productus.

ϵ *φαινω*, Horotica syncope pro *εφαινω*, aor. 1. pal. verbi *εφαινω*, facientis fut. 1. a. c. *εφαινω*, part. perf. pal. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, tertia perf. plur. part. imperf. a. c. them. *εφαινω*. Quodam & imperativum esse aiunt *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, apud *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. pal. verbi a. c. *εφαινω* facientis fut. 1. a. c. *εφαινω* part. pal. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, ut *εφαινω* paulo ante. Horotica syncope pro *εφαινω*, aor. 1. pal. verbi a. c. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, facientis fut. 1. a. c. *εφαινω*, conuictio in *εφαινω* in aliis quoque verbis ter ut conuictio sit, quae in *εφαινω* finiantur.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω* seu *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, tertia perf. aor. 1. a. c. *εφαινω* de quo mos.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω* facientis fut. 1. a. c. *εφαινω* exempto *ε* ex diphthongo, ut in *εφαινω*, *εφαινω* & similib.

ϵ *φαινω*, Dorica epenthesi syllaba *εφαινω* pro *εφαινω*, tertia plur. aor. 1. a. c. ut *εφαινω* pro *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. pal. verbi a. c. *εφαινω* ex aor. 1. a. c. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi inus. *εφαινω*, vnde part. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, ut *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi a. c. *εφαινω* facientis fut. 1. a. c. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, vnde in fin. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, Dorice pro *εφαινω*, in fin. part. verbi *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, Ionice pro *εφαινω*, abiecto primam augmento, deinde adiecta paragege *εφαινω*, & in aliis part. imperf. ind. modi ab eodem them.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, ut iam dixi contra regulam pro *εφαινω*, exempto *ε* characteristica futuri littera in tertia conuictione, vnde exempto part. tertia v. sit *εφαινω*. Nisi quis potius hoc *εφαινω* ex illo *εφαινω* factum existimat pleonastico $\bar{\epsilon}$ a Aolice, qualis est in *εφαινω* & *εφαινω*, ac similibus. Inde in med. v. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, ut *εφαινω* est *εφαινω*. Var. Ionice *εφαινω* pro *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. opt. modi, Atticum & Aolicum pro *εφαινω* a them. *εφαινω* faciente aor. 1. ind. modi, *εφαινω*, ut precedens *εφαινω* a *εφαινω* est subiu. aor. 1. a. c. est *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, fut. 1. med. verbi *εφαινω* ex *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, Attice pro *εφαινω*, partic. pro praesentis temporis pluralis nominis genit. cuius vsu pro tertia persona pluralis imperativi modi. Ambo a them. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω* facientis fut. 1. a. c. *εφαινω*, exempto *ε* ex diphthongo, ad corrigendum penultimum. Interdum est imperf. verbi *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, Poetico pleonastico $\bar{\epsilon}$ a pro *εφαινω*, ut *εφαινω* pro *εφαινω*, & similia part. imperf. verbi a. c. *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. pal. verbi *εφαινω* seu *εφαινω*, ut *εφαινω*. Apud Hesych.

ϵ *φαινω*, aor. 1. pal. eiusdem verbi *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. pal. verbi *εφαινω* seu *εφαινω* facientis fut. 1. a. c. *εφαινω* part. pal. *εφαινω*, ut *εφαινω* facit *εφαινω*, & similia. assumpto *ε* cohera morem aliorum in eo desinetum.

ϵ *φαινω*, aor. 1. med. verbi a. c. *εφαινω*, ut *εφαινω* ab *εφαινω* formatum est.

ϵ *φαινω*, Ionice pro *εφαινω*, tertia perf. plur. part. perf. pal. verbi a. c. *εφαινω*, ex tertia sing. facta inserto *ε* ante *ω*. Nisi malis formare ex part. tertia medio *εφαινω*, adiecta syllaba *ω*.

ϵ *φαινω*, Ionice itidem pro *εφαινω*, resoluta diphthongo, secunda persona singular. fut. 1. med. *εφαινω*, ex them. *εφαινω*. Apud Hesych. verid. & *εφαινω*, legitur quod itidem Ionicam diphthongo dissolutionem admittit pro *εφαινω* ipse in imper. modo & temp. part. *εφαινω*, *εφαινω*, *εφαινω*, tanquam fut. 1. medio *εφαινω* transiente in praesentis, sicut *εφαινω* & *εφαινω* est *εφαινω* & *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, poetico pleonastico $\bar{\epsilon}$ a pro *εφαινω*, ut *εφαινω* pro *εφαινω*, & similia.

ϵ *φαινω*, Dorice pro *εφαινω*, a Dorico itidem them. *εφαινω* pro *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, poetico pleonastico $\bar{\epsilon}$ a pro *εφαινω*, ut *εφαινω* pro *εφαινω* a them. *εφαινω* seu *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, resoluta vocali circumflexa, aor. 1. a. c. subiu. modi a them. *εφαινω* seu *εφαινω*, nam interdum *εφαινω* them. quoque est, & aliquando est origo *εφαινω*, facientis fut. 1. a. c. *εφαινω* aliquando $\bar{\epsilon}$ a *εφαινω* vel *εφαινω* facientis *εφαινω*.

ϵ *φαινω*, aor. 1. a. c. verbi *εφαινω*, resoluta vocali circumflexa, praesentis est subiu. modi a them. *εφαινω*, nisi aor. 1. esse malis: nam tradunt grammatici hoc *εφαινω* aor. 1. facere *εφαινω* operatione *εφαινω*, subiu. modo *εφαινω*, participio *εφαινω*. Hoc vero *εφαινω* est & ipsum a them. *εφαινω* nam & *εφαινω* ut *εφαινω* them. interdum est, & primitiuum atque origo est modus *εφαινω*, facientis fut. 1. med. *εφαινω*, modo *εφαινω*, significantis *εφαινω*, facientis fut. 1. med. *εφαινω*, assumpto *ε*.

Zeta, partic. med. verbi *ζῆλον*, Atticè assumptum s. pro *ζῆλον*.
Zeta, partic. pers. pal. eisdem them. itidem habens Atticè assumptum s. pro *ζῆλον*. Vnde partic. *ζῆλον* & *ζῆλον*.
Zeta, partic. scem. gen. ex masc. *ζῆλον*. Ambo partic. ex præter. med. *ζῆλον*.
Zeta, partic. med. verbi *ζῆλον*, ut *ζῆλον* facit *ζῆλον* pro *ζῆλον* & *ζῆλον* verbo primùm s. prioris syllabæ in *o*, deinde repetita initiali littera præteritis, ut *ζῆλον* etiam facit *ζῆλον*. Vnde porro hoc præterito *ζῆλον* Aratos, ut & Thucyd. plusquamperfecti. Attico *ζῆλον* pro *ζῆλον* & Archippus partic. *ζῆλον*. Var. Alioquin & *ζῆλον* dicitur pro *ζῆλον*, assumptum s.
Zeta, itidem Atticè assumptum s. dicitur pro *ζῆλον*, hoc autem per contractionem pro *ζῆλον*, præter. imperf. act. verbi *ζῆλον*.
Zeta, pro *ζῆλον* s. verfo in *u* & subscripto s. plusquamperfecti. med. verbi act. *ζῆλον*, habens & ipsum s., ex Attica reduplicacione initialis litteræ præteritis, ut *ζῆλον*.
Zeta, pro *ζῆλον*, ut scribit Eoist. inuolens regulariter debuisse dici *ζῆλον* in hoc plusquamperfecti. verbi *ζῆλον*, assumptum aliquo augmento præter. augmentum præteritis *ζῆλον*, sed poetica quadam licentia ab Homero transposito augmento, hoc est s. prima syllaba translata in secundam, dictum fuisse *ζῆλον*. Habet verò & hoc *ζῆλον*, necnon *ζῆλον*. Attico more reduplicatam initiali præteritis litteram. Sic *ζῆλον* dicitur.
Zeta, pleonastico s. pro *ζῆλον*, aor. 2. subiun. act. ab inul. them. *ζῆλον* ex *ζῆλον*, significante *ζῆλον*, ut tradit Eust. qui etiam addit, pro eo *ζῆλον* scribi & *ζῆλον*.
Zeta, per contractionem ex *ζῆλον* præter. præter. verbi act. *ζῆλον*.
Zeta, pleonastico s. pro *ζῆλον*, ut tradunt nonnulli, qui part. præteritis esse temporis indicant. Alij Aoristi secundum esse aiunt regulare, ab aor. 1. indic. modi *ζῆλον*, ut paulò ante etiam in *E* ad moueri.
Zeta, sine augmento pro *ζῆλον*, poetico vel Ionico more, præter. imperf. act. verbi *ζῆλον*.
Zeta, Atticè assumptum s. dicitur pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον* & *ζῆλον* pro *ζῆλον* & *ζῆλον*. Est autem præter. part. pal. verbi *ζῆλον* quod & aor. 1. pal. *ζῆλον*. Itidem in præter. imperf. *ζῆλον* dicitur pro *ζῆλον*.
Zeta, præter. imperf. act. verbi *ζῆλον*, habens & ipsum Attico more assumptum s., ut *ζῆλον*, ut *ζῆλον* dicitur pro *ζῆλον* supra docui.
Zeta, eodem modo pro *ζῆλον*, aor. 1. act. verbi *ζῆλον*.
Zeta, itidem Atticè assumptum s. pro *ζῆλον* tertia persona præter. imperf. act. ex prima *ζῆλον* pro *ζῆλον*, ambo ex act. them. *ζῆλον*.
Zeta, similiter pro *ζῆλον* dicitur; præter. part. act. eisdem thematis *ζῆλον*.
Zeta, plusquamperfecti. med. um verbi *ζῆλον*, ex perfecto *ζῆλον*, assumptum augmento intrinsecus quod extrinsecus assumi oportebat, ut *ζῆλον* supra. Similem etiam habere tradunt & *ζῆλον* pro *ζῆλον*. Legitur verò & in præter. part. ind. modi apud Hel. *ζῆλον* quod expr. *ζῆλον*, similem habens etiam.
Zeta, præter. imperf. act. verbi *ζῆλον*, habens augmentum intrinsecus.
Zeta, Atticè pro *ζῆλον*, assumptum s. ut in *ζῆλον*, præter. imperf. verbi act. *ζῆλον*.
Zeta, itidem Atticè assumptum s. pro *ζῆλον*, aor. 1. act. verbi *ζῆλον* ex inul. them. *ζῆλον*. Itidemque media voce in eodem tempore dicitur *ζῆλον* & *ζῆλον* pro *ζῆλον* & *ζῆλον*.
Zeta, simili modo assumptum Atticè s. pro *ζῆλον* dicitur; est autem aor. 1. pal. eisdem them. *ζῆλον*, itidem ab inul. *ζῆλον*, ex præter. part. pal. *ζῆλον*.
Zeta, Ionice pro *ζῆλον* resoluta vocali circumflexa, ut voluit nonnulli, qui aiunt esse præteritis temporis subiun. modi. Porro tamen esse & regularis aor. 2. subiun. ex aor. 1. indicatui *ζῆλον*, qua de re vide & quæ paulò ante dixi in *E*.
Zeta, præter. part. pal. verbi act. *ζῆλον* ex inul. them. *ζῆλον*, faciente fut. 1. *ζῆλον*, habet autem Atticè assumptum s., ut & aor. *ζῆλον* & *ζῆλον* itidemque præter. *ζῆλον* pro *ζῆλον*, itidemque in tertia part. *ζῆλον* pro *ζῆλον*.
Z

Zeta, partic. præter. ex them. Poetico *ζῆλον*, ut *ζῆλον* ex *ζῆλον*. Itidemque sepe significant *ζῆλον* & *ζῆλον*, nisi quod *ζῆλον* videtur significare *ζῆλον* s. tanquam compositum ex *ζῆλον* particula intensiva, & *ζῆλον*.
Zeta, in voce Attica pro *ζῆλον* tertia persona pluralis, ex prima *ζῆλον* præter. optatiui modi; ex inul. them. *ζῆλον*, ut *ζῆλον* ex *ζῆλον* & *ζῆλον* ex *ζῆλον*. Itidem verò *ζῆλον* & *ζῆλον* syncope illa Attica dici aiunt pro *ζῆλον* & *ζῆλον*.
Zeta, Doricè pro *ζῆλον*, verfo in *u* & *u* in *u*, imperat. præter. part. verbi act. *ζῆλον*. Legitur apud Heiych. ab eoque exponitur *ζῆλον*.
Zeta, eodem modo pro *ζῆλον* dicunt itidem Doros. Est autem partic. præter. act. ex them. Dorico *ζῆλον* pro *ζῆλον*.
Zeta, Ionice & poetice inserto *ζῆλον*, pro *ζῆλον*, i them. *ζῆλον* pro *ζῆλον*.
Zeta, Ionice itidem & poetice pro *ζῆλον*, abiectione augmento, aor. 1. act. verbi *ζῆλον*, facientis fut. 1. act. *ζῆλον*, tectato s. Passiva au-

tem voce facit Aorist 1. *ζῆλον*, vnde & partic. *ζῆλον*, feru-
 factus.
Zeta, Var. nadit elegantius esse quam *ζῆλον*. Videtur tamen id Ionicum esse, ut *ζῆλον* pro *ζῆλον*. Est autem tertia part. plur. præter. temporis vocis act. a them. *ζῆλον*, habens epenthese *ζῆλον* a pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον*.
Zeta, in *ζῆλον*, act. aor. 1. eisdem verbi *ζῆλον* facientis fut. 1. act. *ζῆλον*, ab inul. them. *ζῆλον*.
Zeta, Doricè pro *ζῆλον*, verfo in *ζ*. à Dorico itidem them. *ζῆλον* pro *ζῆλον* seu *ζῆλον* pro *ζῆλον*. Elym. & Var. *ζῆλον*, interdum est imp. modi, aut *ζῆλον* pro *ζῆλον*, interdum indic. modi est, & tertia persona singularis vel præter. perfecti. vel aor. 1. act. carens augmento pro *ζῆλον*; ut *ζῆλον* sicut a poetis vsurpanti pro *ζῆλον*. Ambo ab inul. them. *ζῆλον*. Quisdam verò per contractionem esse dicunt pro *ζῆλον*.
Zeta, imper. præter. vel aor. 1. act. ab eodem them. ut *ζῆλον* ab *ζῆλον* mi. Alij tamen ex *ζῆλον* formare malunt. volunt enim ex eo primùm esse *ζῆλον*, ex quo per contractionem fieri *ζῆλον* & *ζῆλον* abiectione syllaba *ζῆλον*, quam ceteris quoque modis syllabis imperat. ut *ζῆλον* aiunt. Sed altera formatio simplicior est.
Zeta, Doricè mutatione *ζῆλον* & *ζῆλον*, ut *ζῆλον* pro *ζῆλον* itidem dicunt in fin. act. verbi *ζῆλον*, Atticè etiam in *ζῆλον* & communi vsu.
Zeta, itidem pro *ζῆλον* seu *ζῆλον*, itidem Doros dicunt. ut *ζῆλον* pro *ζῆλον*; contractio a & *ζῆλον*, & subscripto s. Quod si verò dicamus esse secundam part. verbi inul. *ζῆλον*, non amplius subscribendum fuerit.
Zeta, aor. 1. act. in fin. modi ab eodem them. *ζῆλον* faciente fut. 1. act. *ζῆλον*, ex quo med. *ζῆλον*.
Zeta, tertia part. sing. imper. part. ab inul. them. *ζῆλον* pro quo *ζῆλον* voluit vsurpanti.
Zeta, part. plur. ex singulari *ζῆλον*; quod est aor. 1. pal. à them. act. *ζῆλον*, faciente fut. 1. act. *ζῆλον* ex inul. them. *ζῆλον*, ut *ζῆλον* facit *ζῆλον*.
Zeta, imper. part. act. verbi *ζῆλον* per compositionem d. *ζῆλον* pro *ζῆλον*.
Zeta, Atticè pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον* pro *ζῆλον*; optatiui, præter. act. verbi *ζῆλον*, facit enim id communiter *ζῆλον*, ex quo per contractionem *ζῆλον* & Atticè *ζῆλον*, verfo in *u*, contractioque a & s. in *u*, & subscripto s.
Zeta, part. scem. gen. aor. 1. pal. ex them. *ζῆλον*, faciente fut. 1. act. *ζῆλον*, ex inul. them. *ζῆλον*, præter. part. pal. *ζῆλον*, ut *ζῆλον* & *ζῆλον*, aor. 1. pal. in fin. modi est *ζῆλον*.
Zeta, Ionice pro *ζῆλον*, abiectione primùm augmento, deinde inserta syllaba *ζῆλον* & *ζῆλον* & *ζῆλον* itidem dicunt pro *ζῆλον* & *ζῆλον*. Est autem illud *ζῆλον* præter. imperf. ab Ionico them. *ζῆλον*.
Zeta, Ionice pro *ζῆλον*, abiectione augmento & inserta syllaba *ζῆλον*, imperf. act. passiuo, verbi actiuo *ζῆλον*.
Zeta, Ionice vel poetice pro *ζῆλον*, pleonastico s. o, ut *ζῆλον* pro *ζῆλον* apud Hom. legitur. Partic. præter. act. verbi *ζῆλον*.
Zeta, aor. 1. act. in fin. verbi *ζῆλον* facientis fut. 1. act. *ζῆλον*, ex inul. them. *ζῆλον*, ut iam dictum est vnde media voce *ζῆλον* & indic. modo *ζῆλον* apud poetas pro *ζῆλον* abiectione augmento. Kufsum verò *ζῆλον* interdum est partic. præter. form. gen. per contractionem pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον* itidem legitur pro *ζῆλον*. Tunc autem est à them. *ζῆλον*. *ζῆλον* autem est partic. Aor. act. ex them. *ζῆλον*.
H

Heta, Atticè apud Aristoph. abiectione y pro *ζῆλον* vel *ζῆλον*. Quisdam sic formatum aiunt, dicunt *ζῆλον* præter. imperf. facere *ζῆλον*, ut *ζῆλον* facit *ζῆλον*, ex eo fieri s. primùm abiectione y, & diphthongo more Ionico resoluta in *u*. (ut itidem Iones dicunt *ζῆλον* pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον* a pro *ζῆλον*, ut *ζῆλον* a pro *ζῆλον*) deinde contractis s. & in *u*. Interdum *ζῆλον* est pro *ζῆλον*, inquit; præter. imperf. vel aor. 2. verbi *ζῆλον*, per apocopen pro *ζῆλον*, ut itidem grammatici tradunt. Alioquin est & coniunctio seu particula significans interdum *ζῆλον*, interdum *ζῆλον*; interdum etiam s. a Elym.
Heta, cum s. ascripto siue subscripto, est tertia part. coniu. modi ex prima *ζῆλον* ambo ex inul. verbo *ζῆλον*, ex quo *ζῆλον* quædam sua mutatur tempora.
Heta, itidem ascripto siue subscripto s., sed alperum gerens spiritum, interdum est tertia persona sing. coniu. modi, itidem est prima s. sed aorist. 2. act. ex them. inul. *ζῆλον*, ex quo *ζῆλον* sua mutatur tempora. Interdum est dativus articuli scem. postpositiui; nonnunquam aduerbium etiam ex eodem articulo factum.
Heta, Atticè pro *ζῆλον*. Ambo autem sunt præteritum med. verbi *ζῆλον* significantis *ζῆλον*; sed prius formatum ex postteriore, tradunt etenim esse *ζῆλον* epenthese Ionice vel poetice pro *ζῆλον*, huius præteritum medium esse *ζῆλον*, ex quo *ζῆλον* hoc fieri s. in *u* verfo, & subscripto s. id quod satis est manifestum ex Ionico illo *ζῆλον*. Interdum verò *ζῆλον* inomen quoque est plurale ex singulari *ζῆλον*, itidem per contractionem pro *ζῆλον* & *ζῆλον*. H. a. an-